

'Lauwe boel' (Openbaring 3: 14-19)

Gemeente van Jezus Messias

De ballad 'One' van U2, dat de Houseband net tot leven heeft geroepen, is een van de bekendste nummers van deze Ierse popgroep. Het is trouwens een lied dat U2 uit een loodzware, donkere periode heeft gered. Bijna had de groep er de brui aan gegeven. De muzikale spirit was uit de groep geweken. Het was een lauwe boel geworden. Na hun in 1987 verschenen album 'The Joshua Tree', was U2 uitgegroeid tot één van de grootste bands van de wereld. 'The Joshua Tree' was een door miljoenen bejubeld album. Creatief, élan, vol vuur. Daarna zakte de boel in. Nieuwe liederen schrijven lukte niet meer. Er komt onenigheid in de groep. Irritaties, wrijvingen. Een grauwsluiertje van moedeloosheid hangt over de groep.

Om de lauwheid te keren, besluit de band in 1990 naar Berlijn af te reizen. De muur is net gevallen. Het ijzeren gordijn dat miljoenen mensen gevangen hield was onverwacht doorbroken. Wat niemand had verwacht, was toch gebeurd. Een wonder. Ondanks jaren van moedeloosheid en machteloosheid was de muur van onverschilligheid doorbroken. Een ongekende energie doortrok Berlijn. Hoop stroomde door de straten. U2 hoopt dat deze geestkracht hen zou stimuleren om de lauwheid achter zich te laten. Ze duiken een studio in en gaan spelen.

Na een paar dagen vruchteloos aanrommelen, dringt de hoopvolle vitaliteit van Berlijn door de studio en begeistert de bandleden. 'Er gebeurde plots iets heel krachtigs in die kamer', vertelt de gitarist 'The Edge' jaren later in een interview. Ik speelde zo maar een paar akkoorden op mijn akoestische gitaar en we vingden allemaal een glimp op van een nieuw nummer. 'Die glimp ontwikkelt zich razendsnel in een complete track: binnen een kwartier heeft U2 de structuur van One compleet. De lauwheid is doorbroken. Het nummer vormt de basis voor een hele nieuwe cd. Uit eerbied voor Berlijn krijgt deze een Duitse titel: 'Achtung Baby'. Kortom: lauwheid kan worden omgezet in een hoopvol vuur, dorheid in vitaliteit. Voor diegene die gelooft. De kern van het lied One laat zich samenvatten in de laatste woorden: 'Draag elkaar in Liefde.'

Ook aan de gemeente van de Messias gaat een zekere lauwheid niet voorbij. Het heilig vuur van Gods Geest is soms bijna uitgedoofd. Niet geheel onbegrijpelijk, dat moedeloosheid vat krijgt op de gedachten van de modale kerkganger. De situatie in de wereld geeft een machteloos gevoel.

De aanhoudende oorlog in Oekraïne, de ontstellende ellende van de mensen die moeten overleven in de puinhopen van Gaza, de angst die mensen in Israël in de greep houdt, hongersnood in Soedan, en u kunt zelf de rij van crises in de wereld wel aanvullen. Mensen zeggen me tegenwoordig: 'ik kijk niet meer het nieuws, ik lees geen kranten meer; ik word er moedeloos van'. Lauwheid troef.

Ook in de brief aan de gemeente van Laodicea is sprake van lauwheid. Er hangt een troosteloze sfeer in deze gemeente van de Levende. In het boek Openbaring worden zeven brieven geschreven aan zeven gemeentes in wat we nu Turkije noemen. Deze gemeentes staan symbool voor de toenmalige christenheid. Iedere gemeente krijgt van de profeet Johannes namens Christus een kritische brief. De ene gemeente is ongastvrij, de ander te weinig gericht op de wereld en in Laodicea heeft men de hoop op een nieuwe hemel op aarde verloren.

De brief aan de gemeente van Laodicea zou ook zo aan ons geschreven kunnen zijn. Blijven we lauw, laten we de schouders hangen, laten we het Messiaanse licht uitdoven? Of zetten we de deur voor het licht van de Messias open? Wellicht zouden we net als de leden van U2 naar een vitale plaats moeten gaan. Ons laven aan plekken waar het Messiaanse Licht schijnt.

De theoloog Erik Borgman meent, dat de gemeente van de Messias zich steeds weer moet verbinden met mensen die lijden onder het donker van onvrijheid. De gemeente sluit zich aan bij allen die steeds weer de klappen krijgen van onze hang naar meer rijkdom. Iedere keer als wij de afgod van het kapitaal aanbidden, offeren we het welzijn van veel mensen op. Daar waar de menswaardigheid onder druk komt te staan, schijnt het Licht van de Messias.

Op breuklijnen in onze samenleving wordt vitaliteit gevonden. Hoop is daar, waar de wanhoop regeert. Waar menselijkheid op het spel staat, daar is God. Daar aanwezig zijn waar mensen geen naam meer hebben, maar vervallen tot een nummer. De Franse filosofe Simone Weil meent dat de Eeuwige zich laat vinden in het bewogen zijn om mensen. 'Een spoor van God licht op, als mensen zich het lot van de lijdende naaste aantrekken'.

Als diaconie van de Protestantse Gemeente Elst proberen we de oproep van Simone Weil serieus te nemen en bewogen te zijn om mensen. We willen naast de gekwetste en beschadigde naaste gaan staan. We vangen een glimp van God op door mensen in armoede op te zoeken, eenzaamheid te benoemen en een thuis te creëren voor vluchtelingen. Armoede, Eenzaamheid en vluchtelingen zijn onze kernthema's.

In deze maand december zetten we met name het thema vluchteling in de schijnwerpers. Deze zondag 8 december starten we met het project Geef Licht en willen Gods licht in het verhaal van de vluchteling laten schijnen. We vroegen ons deze keer af: hoe kunnen we dit doen? Hoe laten we vluchtelingen die een thuis hebben gevonden in de Overbetuwe stralen? Al snel kwamen we op het idee om portretten van hen te maken en van gewone gemeengeleden. En we hangen ze allemaal naast en door elkaar hier in dit huis van God, waar ieder mens mag stralen. Voor ons allen geldt dat we één, 'one', zijn, in de oneindige liefde van de Eeuwige. Zonder vooroordelen, zonder aanzien des persoons, kijkt God ons aan. Door de expositie willen we verkondigen: ieder mens heeft voor God een naam, als gemeente van de Messias laten we zien: niemand is meer dan de ander, we zijn elkaars diepste naasten.

In deze kerk hangen nu een aantal weken de portretten van gewone mensen. Voor de foto hebben we hen gevraagd: Hoe ben je op je mooist? En toen ik vanmorgen langs de portretten liep dacht ik: 'Wauw'. Wat een mooie mensen! Koningen en koninginnen. Prinsen en prinsessen. De sterren van de Overbetuwe. Gekroond als koning David, met een krans van licht en liefde. Natuurlijk zijn ze 'Op zijn mooist gekleed'. Als de bruid of bruidegom uit het Hooglied. Ik weet niet hoe ze eruit zien als ze met het verkeerde been uit bed zijn gestapt. Maar in het Licht van God, zijn het ikonen uit de hemel. Ruud Otter heeft de prachtige foto's gemaakt samen met Linda Medendorp die ook de teksten bij de panelen heeft geschreven.

De foto's laten mensen zien van verschillende leeftijden, man en vrouw, uit verschillende landen, met een eigen idee over 'op je mooist zijn'. Mensen op de foto's komen uit Nederland, Syrië, Jemen, Turkmenistan, Turkije en Congo. Door verhalen te vertellen over zichzelf, over hun achtergrond, hun land of regio van herkomst leren we hen beter kennen. We laten zien hoe de ander niet slechts een ander is, maar iemand met een uniek verhaal, met eigen waarden en tradities. En vooral zichzelf: een mens, een mooi mens. Een mens gezien door God zelf.

Het zijn portretten die vitaliteit, leven tonen. En ze helpen ons als gemeente om onze lauwheid en moedeloosheid af te leggen. Samen krijgen we er energie van. Krijgen we hoop op een stukje hemel op aarde. Dat we samen kunnen bouwen.

Met dit project krijgt niet iedere vluchteling op moeder aarde een thuis. Helaas kunnen we niet alle vooroordelen polarisatie rondom andere culturen en religies wegnemen met deze portretten Het is een begin. We doen in ieder geval iets. Want de hoop opgeven is geen optie.

Als gemeente van de Messias hebben we een droom van een samenleving waarin ieder mens telt. Een droom die we in kleine stapjes van licht realiseren. We moeten realistisch dromen. En dan gaat ieder mens stralen. Geef Licht. Dan worden we allemaal met licht gekroond tot koningen en koninginnen.

Moge het zo zijn

Jeroen Jeroense

2 december 2020

Houseband: One van U2

Is it getting better?
Or do you feel the same?
Will it make it easier on you now?
You got someone to blame

You say, one love, one life
When it's one need in the night
One love, we get to share it
Leaves you baby if you don't care for it

Did I disappoint you?
Or leave a bad taste in your mouth?
You act like you never had love
And you want me to go without

Well it's too late tonight
To drag the past out into the light
We're one but we're not the same

We get to carry each other, carry each other
One!

Have you come here for forgiveness?
Have you come to raise the dead?
Have you come here to play Jesus?
To the lepers in your head

Did I ask too much? More than a lot
You gave me nothin' now it's all I got
We're one but we're not the same
Well we hurt each other then we do it again

You say love is a temple, love a higher law
Love is a temple, love the higher law
You ask me to enter but then you make me crawl
And I can't be holdin' on to what you got
When all you got is hurt

One love, one blood
One life, you got to do what you should
One life, with each other
Sisters, brothers

One life but we're not the same
We get to carry each other, carry each other
One
One